

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Μετά τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἐπισθάμβωνον εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ πικρόντα

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πνευματοῦ Ἱεροκλήτου.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα. Δεῦτε λάβετε πάντες πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ριπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες, Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις, ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς

ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύν-
τρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος καὶ ἐβόησε λέγων·
Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει
ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα,
Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν·

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου

Τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λε' 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα,
ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὥς κρίνον. Καὶ
ἐξανθήσει καὶ ὑλογαρήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ
ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη
αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμύλου· καὶ ὁ λαὸς μου
ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.
Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυ-
μένα· Παρακαλέσατε καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις
τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς
ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς
ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ
τυφλῶν καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται
χωλὸς ὥς ἔλαφος καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογι-
λάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ
ἐν τῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη καὶ
εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται
εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων καὶ καλάμη
καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς
ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι
πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ

οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ
 μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὗρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ
 πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι
 ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς
 αἰῶν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφρο-
 σύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς
 κεφαλῆς αὐτῶν αἶνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφρο-
 σύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ
 στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νε'. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ'
 ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγο-
 ράσατε καὶ φάγεσθε καὶ πίεσθε, ἀνευ ἀργυρίου καὶ
 τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν
 οὐκ ἄρτοις καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν;
 Ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφήσει
 ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν
 καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου
 καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσο-
 μαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.
 Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν ἄρχοντα
 καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ οὐκ
 οἶδασί Σε, ἐπικαλέσονται Σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπί-
 στανταί Σε, ἐπὶ Σε καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ Σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ
 Σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἐν τῷ εὕρισκιν αὐ-
 τὸν ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολι-
 πέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἄνομος
 τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον
 καὶ ἐλεηθήσεσθε καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει

τάς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ρῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποσταφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἰτα, προκείμενον. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Κύριος υπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α' Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι', 1.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἀλλήλοῦτα, ἦχος θ'.

ΑΘΗΝΩΝ

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. α', 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ᾧ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ διακόνου, ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς εὐχὴν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, κτλ.

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτέρου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πιστεὶ οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ἔδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γεννηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἱασιν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυσμένων εἰς ἁγιασμόν οἰκῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυσμένοις πίσται καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ Σου πνεύματι καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν Σοι προσάγοντας ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς Σου μεγαλουργήμασι καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίᾳ Σου οἰκονομίᾳ. Ἐν τῇ τῷ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά Σου, δέσποτα φιλόανθρωπε. Ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀνάξιους δούλους Σου, κατὰ τὴν θείαν Σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς Σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ Σῇ ἀγαθότητι καὶ τὴν εὐλογίαν Σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ Σου χαρισθῆναι λαῷ εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ Σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ

πέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
ἀρχῷ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό,

Ἀμήν.

Τοῦ διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ
ιερεὺς μεγαλοφώνως τῆς εὐχῆς ταύτης 1).

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύ-
ναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργέ
τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων· ἡ
ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτί-
ζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον,
λάμψον καὶ ἐμὲ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ Σου· φώτισόν μου
τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω
τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος
γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα
λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν
ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν Σου πνεῦμα· ἀλλὰ
συγχώρησόν με ἀκατακρίτως βοᾶν Σοι καὶ λέγειν
καὶ νῦν, ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν Σε, δέσποτα φιλάν-
θρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ· Δοξάζομέν
Σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός· Δοξά-
ζομέν Σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ
Μητρὸς καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλα-
βούσῃ ἑορτῇ νήπιόν Σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ

1) Ἡ παρῶσα Εὐχὴ ἀναγινώσκεται μὲν παρὰ τισιν· ἐν δὲ τῇ
μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ Ὅρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ, εἰ οὐ βούλει
μετάβηθαι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν εἰς τό, Μέγας εἰ, Κύριε.

τέλειόν Σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς καὶ χορὸς ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν εἵδει περιστερᾶς τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος ἥλιος ἀνέτειλε καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουν. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ προφήτης καὶ πρόδρομος τῷ δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάθεσιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ παράδεισος ἡνέφκται τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτά-

καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ
ἰεὶ καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις
ἀλλάσσεται. Σήμερον ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα
ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον.
Σήμερον ὁ ἀκλινῆς τῇ ἰδίᾳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα
ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασι-
λείαν οὐρανῶν ὦνυσάμεθα· τῆς γὰρ βασιλείας τοῦ
Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῇ καὶ θάλασσα
τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο καὶ ὁ κόσμος
εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν Σε ὕδατα, ὁ Θεός,
εἶδοσάν Σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεό-
τητος σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰσερχόμενον
ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεω-
ρῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἵδει περιστερᾶς κατερ-
χόμενον καὶ περιπτάμενόν Σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν κτί-
στην σαρκωθέντα, τὸν δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ.
Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ὄρη
ἐσκίρτησαν Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι
φωνὴν ἔδωκαν θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς
ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, αὐτὸν
δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον καὶ τὸ τῆς πλάνης
κέντρον καὶ τὸν τοῦ ἄδου σύνδεσμον ἐν τῇ Ἰορδάνῃ
βυθίσαντα καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῇ κόσμῳ δωρη-
σάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦ-
λός Σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων Σου διηγού-
μενος, συνεχόμενος φόβῳ ἐν κατανύξει βοᾷ Σοι.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ.

Μέγας εἰ, Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου
καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμα-

σίῳν Σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ Σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν καὶ τῇ Σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, Σὲ δοξάζει σελήνη· Σοὶ ἐν-τυγχάνει τὰ ἄστρα· Σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· Σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· Σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσει δέριν· Σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· Σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις Σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ Σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουδὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐστῶτα καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ Σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ Σε ἐπιφανέντα. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν Σου πνεῦμα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς

ἐπαιτιήσεως τοῦ ἁγίου Σου πνεύματος καὶ ἁγιάσον
τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ').) καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον
αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημά-
των λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριο, δαίμοσιν ὀλέ-
θρον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελι-
κῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμε-
νοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρι-
σμόν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν,
πρὸς ἁγιασμόν οἴκων πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτή-
δειον. Σὺ γὰρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πνεύ-
ματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς
ἁμαρτίας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατα-
κλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας
Φαραὼν διὰ Μωϋσεως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ
εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ
ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ
διψῶντα τὸν λαόν Σου κορέσας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιοῦ ἀπαλλάξας
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ
νῦν, δέσποτα, ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πνεύματί
Σου τῷ ἁγίῳ, (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις,
τοῖς τε χριομένοις 1), τοῖς τε μεταλαμβάνουσι τὸν
ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν υἰεῖαν.
Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους Σου, τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ
τὴν σκέπην Σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πό-
δας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐ-

1) Τὸ χειρόγραφον ἐν μὲν τῇ [εὐχῇ, [κεχρημένοις· ἐν δὲ τοῖς
εἰρηνικοῖς, χρωμένοις.

τοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν
τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτέρου, τῆς ἐν
Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος
καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰ-
τίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐλέησον αὐ-
τοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος. Ἵνα καὶ
διὰ στοιχείων καὶ διὰ Ἀγγέλων καὶ διὰ ἀνθρώπων
καὶ διὰ ὀρωμένων καὶ διὰ ἀοράτων δοξάζεται Σου
τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Τὰ κεφαλὰς ἡμῶν·

Καὶ ἡ εὐχὴ πρὸς τοῦ ἱερέως μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ σῶς Σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.
Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἁγιά-
σας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ
τῆς κλίσεως ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς
δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλη-
σθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ Σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τού-
του μεταλήψεως τε καὶ ραντισμοῦ· καὶ γενέσθω
ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν
καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου
Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου
πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὀρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν

Τροπάριον, ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου, Κύριε, ἡ τῆς Τράδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι, ἀγαπητόν Σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα Σοι.

(Ἐκ τρίτου).

Καὶ ραντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, εἰς ἦχον πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παρπτύματι γεγόμενος ἄνθρωπος τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψαλμός.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία ἡ ἀπόλυσις.

